

Podstawy Informatyki

Katedra Telekomunikacji, Tl

dr inż. Jarosław Bułat (c)

kwant@agh.edu.pl

Plan prezentacji

- » Kompilator vs Interpreter
- Python główne założenia
- » Jak uruchomić program» Typy danych, konwersje
- Kolekcje
- » "Zmienne" w języku Python

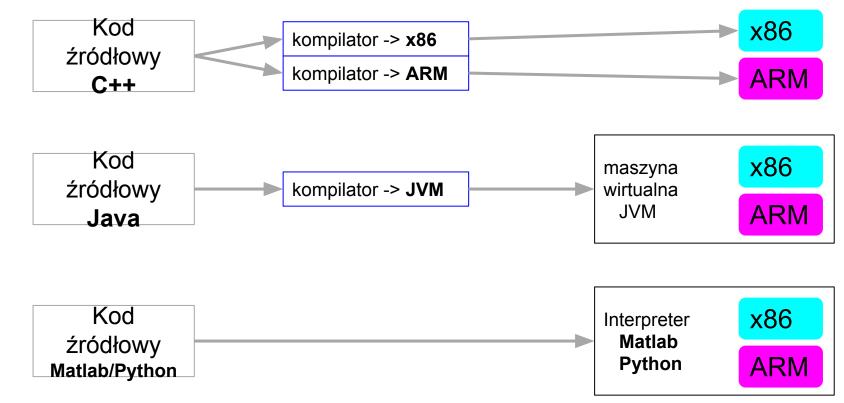
Chciałbym napisać jeden program na wiele platform

nawet na takie, które jeszcze nie istnieją

Kompilator vs Interpreter

Kompilator vs Interpreter

Kompilator

- max. szybkość działania programu (asm)
- nie jest wymagany "runtime"
- może działać bare metal
- kompilacja tylko raz
- nieprzenośne
- kompilacja wymaga znajomości docelowej arch.
- trudniej testować

Interpreter

- łatwość pisania i testowania kodu
- przenośność (OS/sprzęt)
- będzie działać na przyszłych architekturach
- mniejsza wydajność
- wymagane większe zasoby (energochłonność)
- trudniej sprzedać aplikację (ukryć algoryt - knowhow)

Python - popularność

- » Język zdobywający coraz większą popularność
- » Popularny jako front-end i back-end
- » Często używany jako "klej" do istniejących bibliotek
  - wrappery do "wszystkich" bibliotek
  - często API jest pisane w Pythonie
- » Chętnie używany przez duże firmy (obecnie 3.x)
- » Dobrze wspiera współczesne metodologie programistyczne: XML, JSON, RESTfull,
- » Wielowątkowość (dużo funkcjonalności thread-safe)
- » Świetne wsparcie dla przetwarzania plików
- » Dużo "lukru składniowego" ;-)

Python - wersje

- » W praktyce istnieją dwie wersje języka
  - stara 2.x (najpopularniejsza 2.7)
  - nowa 3.x
- » Nowa wersja (3.x) nie różni się bardzo od starej:
  - zawiera poprawki
  - ujednolicony interfejs (np. print)
  - nowe funkcje
- » Wersje 3.x i 2.x nie są kompatybilne, nie da się uruchomić programu 2.x przy użyciu interpretera 3.x
- » Nowa wersja zastępuje starą, problemem jest duża liczba bibliotek działających pod 2.x a nie działających pod 3.x
- » Komercyjny kod jest obecnie najczęściej wydawany jako 3.x

Python - cechy

- » Język programowania wysokiego poziomu, ogólnego przeznaczenia
- » Rozbudowany zestaw bibliotek standardowych
- » Kod źródłowy: czytelny, przejrzysty, zwięzły
- » Wieloparadygmatowy: obiektowy, imperatywny, strukturalny, funkcyjny (trochę)
- » Dynamiczny system typów (dynamicznie typowany)
- » Automatyczne zarządzanie pamięcią (garbage collector)
- » Licencja języka OS, wiele implementacji (OS) nawet IoT
- » Często stosowany jako język skryptowy w systemach operacyjnych

Python - język obiektowy

- » W Pythonie (prawie) wszystko jest obiektem
- » Podstawowe typy liczbowe nie są obiektami ale można po nich dziedziczyć
- » Możliwe jest wielokrotne dziedziczenie
- » Nie ma enkapsulacji (hermetyzacji), czyli nie da się ukrywać składowych w klasach - wszystkie składowe są public

- » Napisać kod w języku Python
- » Zapisać do pliku tekstowego *.py
- » Uruchomić na docelowej maszynie

- » Napisać kod w języku Python
- » Zapisać do pliku tekstowego *.py
- » Uruchomić na docelowej maszynie

- » Napisać kod w języku Python
- » Zapisać do pliku tekstowego *.py
- » Uruchomić na docelowej maszynie

- » Program interpreter, który uruchamia ex01.py
- » **python3 ex01.py** uruchomi interpreter w wersji 3.x

- » Napisać kod w języku Python
- » Zapisać do pliku tekstowego *.py
- » Uruchomić na docelowej maszynie

» Jeżeli dodam shebang

- » Napisać kod w języku Python
- » Zapisać do pliku tekstowego *.py
- » Uruchomić na docelowej maszynie

```
plik ex01.py
#!/usr/bin/env python
# -*- coding:utf-8 -*
print('Hello world\n')
< zapisano 3,0-1</pre>
>chmod u+x ex01.py
>./ex01.py
Hello world
>>./ex01.py
>>./ex01.py
>>./ex01.py
```

» Jeżeli dodam shebang

- » Napisać kod w języku Python
- » Zapisać do pliku tekstowego *.py
- » Uruchomić na docelowej maszynie

```
plik ex01.py konsola

#!/usr/bin/env python
# -*- coding:utf-8 -*

print('Hello world\n')
< zapisano 3,0-1

konsola
>chmod u+x ex01.py
>./ex01.py
Hello world
>>
```

› Jeżeli dodam shebang i zmienię prawa dostępu

- » Napisać kod w języku Python
- » Zapisać do pliku tekstowego *.py
- » Uruchomić na docelowej maszynie

- » Jeżeli dodam shebang i zmienię prawa dostępu
- » Będę mógł uruchomić program w jak zwykły skrypt

- » Program można pisać w VIMie (jak w C++ to jest zwykły txt)
- » Można używać wiele środowisk IDE do Pythona:
  - Spyder (scientific, MATLAB replacement*)
  - PyDev (plugin do Eclipse)
  - Python Tools for Visual Studio
  - PyCharm (drogie ale jest Community Edition)
  - Jupyter
- » IDE: podpowiada, koloruje, debuguje, uruchamia, integruje


```
#!/usr/bin/env python
# -*- coding:utf-8 -*-
dir=glob.glob(str(directory)+'/*.json')
filesNo=len(dir)
fileCounter=0
for file in dir:
  fileCounter+=1
  userID=file[:-5].rsplit('/',1)[-1]
  if os.path.isfile(str(directory)+'.txt'):
     print(' already exists')
     continue
print( 'fihished as: '+api.me().name )
```



```
#!/usr/bin/env python
# -*- coding:utf-8 -*-
dir=glob.glob(str(directory)+'/*.json')
filesNo=len(dir)
fileCounter=0
for file in dir:
  fileCounter+=1
  userID=file[:-5].rsplit('/',1)[-1]
  if os.path.isfile(str(directory)+'.txt'):
     print(' already exists')
     continue
print( 'fihished as: '+api.me().name )
```

» Nie ma znaków końca instrukcji (średniki w C/C++)


```
#!/usr/bin/env python
# -*- coding:utf-8 -*-
dir=glob.glob(str(directory)+'/*.json')
filesNo=len(dir)
fileCounter=0
for file in dir:
  fileCounter+=1
  userID=file[:-5].rsplit('/',1)[-1]
  if os.path.isfile(str(directory)+'.txt'):
     print(' already exists')
     continue
print( 'fihished as: '+api.me().name )
```

- » Nie ma znaków końca instrukcji (średniki w C/C++)
- » Nie ma klamerek {}


```
#!/usr/bin/env python
# -*- coding:utf-8 -*-
dir=glob.glob(str(directory)+'/*.json')
filesNo=len(dir)
fileCounter=0
for file in dir:
  fileCounter+=1
  userID=file[:-5].rsplit('/',1)[-1]
  if os.path.isfile(str(directory)+'.txt'):
     print(' already exists')
     continue
print( 'fihished as: '+api.me().name )
```

- » Nie ma znaków końca instrukcji (średniki w C/C++)
- » Nie ma klamerek {}
- » Blok kodu (pętla, warunek, funkcja/metoda) jest określony indentacją !!!


```
#!/usr/bin/env python
# -*- coding:utf-8 -*-
dir=glob.glob(str(directory)+'/*.json')
filesNo=len(dir)
fileCounter=0
for file in dir:
  fileCounter+=1
  userID=file[:-5].rsplit('/',1)[-1]
  if os.path.isfile(str(directory)+'.txt'):)
     print(' already exists')
     continue
print( 'fihished as: '+api.me().name )
```

- » Nie ma znaków końca instrukcji (średniki w C/C++)
- » Nie ma klamerek {}
- » Blok kodu (pętla, warunek, funkcja/metoda) jest określony indentacją !!!


```
#!/usr/bin/env python
# -*- coding:utf-8 -*-
dir=glob.glob(str(directory)+'/*.json')
filesNo=len(dir)
fileCounter=0
for file in dir:
  fileCounter+=1
  userID=file[:-5].rsplit('/',1)[-1]
  if os.path.isfile(str(directory)+'.txt'):
     print(' already exists')
     continue
print( 'fihished as: '+api.me().name )
```

- » Nie ma znaków końca instrukcji (średniki w C/C++)
- » Nie ma klamerek {}
- » Blok kodu (pętla, warunek, funkcja/metoda) jest określony indentacją !!!


```
#!/usr/bin/env python
# -*- coding:utf-8 -*-
dir=glob.glob(str(directory)+'/*.json')
filesNo=len(dir)
fileCounter=0
for file in dir:
  fileCounter+=1
  userID=file[:-5].rsplit('/',1)[-1]
  if os.path.isfile(str(directory)+'.txt'):
     print(' already exists')
     continue
print( 'fihished as: '+api.me().name )
```

- » Nie ma znaków końca instrukcji (średniki w C/C++)
- » Nie ma klamerek {}
- » Blok kodu (pętla, warunek, funkcja/metoda) jest określony indentacją !!!
- » Nie da się napisać kodu źle sformatowanego - nie uruchomi się :-)))))))))

koniec niechlujnego kodu:-)

```
%PLL implementation
 for n=2:length(Signal)
 vco(n) = conj(exp(j*(0+phi hat(n-1)))); Compute VCO
 phd output (n) = imag (Signal (n) *vco (n)); %Complex multiply VCO x
 e(n)=e(n-1)+(beta+alpha)*phd output(n)-beta*phd output(n-1);
 phi hat (n) = phi hat (n-1) + e(n); %Update VCO
 end;
 dif(1:25600)=0;
\Box for x = 1:25600
 dif(x) = abs((real(Signal(x)) - real(vco(x))));
 end
 f=sum(dif)
```



```
#!/usr/bin/env python
# -*- coding:utf-8 -*-
dir=glob.glob(str(directory)+'/*.json')
filesNo=len(dir)
fileCounter=0
for file in dir:
  fileCounter+=1
  userID=file[:-5].rsplit('/',1)[-1]
  if os.path.isfile(str(directory)+'.txt'):
     print(' already exists')
     continue
print( 'fihished as: '+api.me().name )
```

- » Nie ma znaków końca instrukcji (średniki w C/C++)
- » Nie ma klamerek {}
- » Blok kodu (pętla, warunek, funkcja/metoda) jest określony indentacją !!!
- » Nie da się napisać kodu źle sformatowanego - nie uruchomi się :-)))))))))
- » Jedna linia jedno wyrażenie
- » dwukropek rozpoczyna "body" funkcji, pętli, warunku
- » kod jest zwięzły ale czytelny!

W Pythonie **wartości** a nie zmienne posiadają **typy**

język dynamicznie typowany

Typy zmiennych

```
a=1  # int
b=1.02  # float
c=2+1j*3  # complex
d=True  # bool
e='abc'  # str
```

- Język dynamicznie typowany
- » Nie ma deklaracji zmiennych
- Zmienna sama zostanie utworzona podczas inicjalizacji, jej typ zostanie wydedukowany

Typy zmiennych

```
a=1  # int
b=1.02  # float
c=2+1j*3  # complex
d=True  # bool
e='abc'  # str

print(type(a))
print(type(b))
print(type(c))
```

print(type(d))

print(type(e))

- » Język dynamicznie typowany
- » Nie ma deklaracji zmiennych
- » Zmienna sama zostanie utworzona podczas inicjalizacji, jej typ zostanie wydedukowany
- » Wynik:

```
<type 'int'>
<type 'float'>
<type 'complex'>
<type 'bool'>
<type 'str'>
```

» Funkcja type(...) zwraca typ zmiennej (obiektu)


```
a=1 # int
b=1.92 # float
c=a+b # float
```

» Konwersja automatyczna jeżeli to oczywiste: float == int + float


```
a=1  # int
b=1.92  # float
c=a+b  # float
d=int(c)  # int (truncating)
print(d)  # 2
```

- » Konwersja automatyczna jeżeli to oczywiste: float == int + float
- » Konwersja <mark>jawna</mark>


```
a=1  # int
b=1.92  # float
c=a+b  # float
d=int(c)  # int (truncating)
print(d)  # 2

s=str(b)
print(b)
```

- » Konwersja automatyczna jeżeli to oczywiste: float == int + float
- » Konwersja jawna
- » Konwersja na typ str żeby wyświetlać obiekt jako tekst


```
a=1
                # int
b = 1.92
                # float
                # float
c=a+b
d=int(c)
                # int (truncating)
print(d)
                # 2
s=str(b)
print(b)
z='abc'+s
print('text: '+str(c))
```

- » Konwersja automatyczna jeżeli to oczywiste: float == int + float
- » Konwersja jawna
- » Konwersja na typ str żeby wyświetlać obiekt jako tekst
- » Często używane aby utworzyć tekst z wartościami zmiennych


```
a=1
                # int
b = 1.92
                # float
                # float
c=a+b
d=int(c)
                # int (truncating)
print(d)
                # 2
s=str(b)
print(b)
z='abc'+s
print('text: '+str(c))
z='abc'+"123"
print(z)
```

- » Konwersja automatyczna jeżeli to oczywiste: float == int + float
- » Konwersja jawna
- » Konwersja na typ str żeby wyświetlać obiekt jako tekst
- » Często używane aby utworzyć tekst z wartościami zmiennych
- » Dodawanie tekstu do siebie to łączenie (concatenation)
- » 'text' albo "123"


```
a=1
                # int
b = 1.92
                # float
                # float
c=a+b
d=int(c)
                # int (truncating)
print(d)
                # 2
s=str(b)
print(b)
z='abc'+s
print('text: '+str(c))
cpx = 2 + 1j*3
print(str(cpx)+' complex\n')
```

- » Konwersja automatyczna jeżeli to oczywiste: float == int + float
- » Konwersja jawna
- » Konwersja na typ str żeby wyświetlać obiekt jako tekst
- » Często używane aby utworzyć tekst z wartościami zmiennych
- » Dodawanie tekstu do siebie to łączenie (concatenation)
- » 'text' albo "123"
- » wbudowana konwersja, również złożonych typów, rezultat: (4-7j) complex

Kolekcje

czyli grupowanie danych

Kolekcje

- » W języku C/C++ do grupowania danych jest tablica
  - tablica dowolnych obiektów (liczby, struktury, ...)
  - większe możliwości za pomocą biblioteki std::

Kolekcje

- » W języku C/C++ do grupowania danych jest tablica
  - tablica dowolnych obiektów (liczby, struktury, ...)
  - większe możliwości za pomocą biblioteki std::
- » Python:
  - listy
  - krotki (tuple)
  - słownik (dict)
  - tablice (array, NumPy)
  - zbiory (set/frozenset)


```
colors = ['red', 'green']
print(colors[0])
numbers = [-1, 0, 10, 1]
print(numbers[1:])
# [0, 10, 1]
print(numbers[1:3])
# [0, 10]
print(numbers[:3])
# [-1, 0, 10]
print(numbers[:4])
print(numbers[:5])
# [-1, 0, 10, 1]
```

- » Lista jest najpopularniejszym typem kolekcji
- » Elementami mogą być dowolne obiekty: napisy, liczby, obiekty klas
- » Indeksowanie []
- » Indeksowanie zakresami(od ... do) slicing
- » Listę można rozszerzać dynamicznie
- » Nie jest tak efektywna jak tablica w C/C++ (duży narzut pamięci)


```
x = [1, 2, 3, 'c']
print(x)
print(len(x)) # 4
```

- » Lista może zawierać różne typy!
- » Podstawowe operacje na listach:
  - liczba elementów


```
x = [1, 2, 3, 'c']
print(x)
print(len(x)) # 4

print(3 in x) # True
print(0 in x) # False
print('c' in x) # True
```

- » Lista może zawierać różne typy!
- » Podstawowe operacje na listach:
  - liczba elementów
  - sprawdzenie czy zawiera element


```
x = [1, 2, 3, 'c']
print(x)
print(len(x)) # 4

print(3 in x) # True
print(0 in x) # False
print('c' in x) # True

print(x*2)
# [1, 2, 3, 'c', 1, 2, 3, 'c']
```

- » Lista może zawierać różne typy!
- » Podstawowe operacje na listach:
  - liczba elementów
  - sprawdzenie czy zawiera element
  - powielenie listy


```
x = [1, 2, 3, 'c']
print(x)
print(len(x)) # 4

print(3 in x) # True
print(0 in x) # False
print('c' in x) # True

print(x*2)
# [1, 2, 3, 'c', 1, 2, 3, 'c']
```

- Lista może zawierać różne typy!
- » Podstawowe operacje na listach:
  - liczba elementów
  - sprawdzenie czy zawiera element
  - powielenie listy

często: [0]*100 do utworzenia 100-el. listy wypełnionej zerami


```
x = [1, 2, 3, 'c']
print(x)
print(len(x))
                # 4
print(3 in x) # True
print(0 in x) # False
print('c' in x) # True
print(x*2)
# [1, 2, 3, 'c', 1, 2, 3, 'c']
print(x+[3, 2])
# [1, 2, 3, 'c', 3, 2]
```

- » Lista może zawierać różne typy!
- » Podstawowe operacje na listach:
  - liczba elementów
  - sprawdzenie czy zawiera element
  - powielenie listy
  - łączenie listy (concatenation)


```
x = [1, 2, 3, 'c']
print(x)
print(len(x))
                # 4
print(3 in x) # True
print(0 in x) # False
print('c' in x) # True
print(x*2)
# [1, 2, 3, 'c', 1, 2, 3, 'c']
print(x+[3, 2])
# [1, 2, 3, 'c', 3, 2]
x[3] = [0,1]
print(x) \#[1, 2, 3, [0, 1]]
```

- » Lista może zawierać różne typy!
- » Podstawowe operacje na listach:
  - liczba elementów
  - sprawdzenie czy zawiera element
  - powielenie listy
  - łączenie listy (concatenation)
  - modyfikacja elementu listy (element listy może być inną listą)

Kolekcje - krotka

```
# tuples

colors = ('red', 'green', 'red')
print(colors[0])

print(len(colors)) # 3
print(colors.count('red')) # 2
print(colors.index('red')) # 0
```

- » Uporządkowana kolekcja stałych wartości
- Podobna do listy ale nie można zmieniać po zainicjalizowaniu (wartości, wielkości, typu)
- » Inicjalizowana w nawiasach okrągłych
- » Indeksowana nawiasami kwadratowymi

Kolekcje - krotka

```
# tuples
colors = ('red', 'green', 'red')
print(colors[0])
print(len(colors))
                           # 3
print(colors.count('red')) # 2
print(colors.index('red')) # 0
colors.append('blue')
colors[1] = 'black'
```

- » Uporządkowana kolekcja stałych wartości
- Podobna do listy ale nie można zmieniać po zainicjalizowaniu (wartości, wielkości, typu)
- » Inicjalizowana w nawiasach okrągłych
- » Indeksowana nawiasami kwadratowymi
- » Jest obiektem, wiele różnych udogodnień (jak wszystkie kolekcje)

Kolekcje - krotka

```
# tuples
colors = ('red', 'green', 'red')
print(colors[0])
print(len(colors))
                               # 3
print(colors.count('red')) # 2
print(colors.index('red')) # 0
<del>colors.append('blue')</del>
<del>colors[1] = 'black'</del>
```

- » Uporządkowana kolekcja stałych wartości
- Podobna do listy ale nie można zmieniać po zainicjalizowaniu (wartości, wielkości, typu)
- » Inicjalizowana w nawiasach okrągłych
- » Indeksowana nawiasami kwadratowymi
- Jest obiektem, wiele różnych udogodnień (jak wszystkie kolekcje)
- » immutable == niezmienny

Kolekcje - słownik

```
# dict
bw = {'white': 255, 'gray': 128 }
print(bw['white']) # 255
record = {
  'Name': 'James Bond',
  'Age': 34
record['Name'] = 'Smith'
record['Age'] += 10
print(record)
# {'Age': 44, 'Name': 'Smith'}
```

- » Kolekcja do przechowywania danych w postaci par: 'klucz': wartość
- » Klucz od wartości rozdziela dwukropek :
- » Kluczem może być dowolny niezmienny (immutable) typ
- » W jednym słowniku można:
  - mieszać typy kluczy
  - mieszać typy wartości
- » Klucze muszą być unikalne
- » Wartości można modyfikować stosownie do ich typów

Kolekcje - tablica

```
from array import *
# array

x = array('I', [1, 2, 3])
print(type(x))

# <type 'array.array'>
```

```
» Efektywny sposób 
przechowywania liczb
```

» W przeciwieństwie do list, tablice mają podobny narzut pamięci jak te z C/C++

» Podczas deklaracji należy podać typ:

```
'b' signed char (1 byte)
'B' unsigned char (1 byte)
'l' signed long (4 bytes)
'f' float (4 bytes)
'd' double (8 bytes)
and more...
```


Zmienne w Pytongu ;-) inaczej niż w C/CC++


```
//
// language: C/C++
//
int x = 10;
```

- » W języku C/C++ (Java, C#, ...) zmienne mają:
  - nazwę
  - typ
  - wartość
  - miejsce w pamięci


```
// language: C/C++
int x = 10;
#
# language: Python
#
x = 10
```

- » W języku C/C++ (Java, C#, ...) zmienne mają:
  - nazwę
  - typ
  - wartość
  - miejsce w pamięci
- » W języku Python zmienne mają:
  - nazwę (wyłącznie nazwę...)


```
// language: C/C++
int x = 10;
#
  language: Python
x = 10
```

- » W języku C/C++ (Java, C#, ...) zmienne mają:
  - nazwę
  - typ
  - wartość
  - miejsce w pamięci
- » W języku Python zmienne mają:
  - nazwę (wyłącznie nazwę...)


```
// language: C/C++
int x = 10;
#
 language: Python
x = 10
```

- » W języku C/C++ (Java, C#, ...) zmienne mają:
  - nazwę
  - typ
  - wartość
  - miejsce w pamięci
- » W języku Python zmienne mają:
  - nazwę (wyłącznie nazwę...)
- » W języku Python obiekty mają:
  - typ
  - wartość
  - miejsce w pamięci


```
// language: C/C++
int x = 10;
#
     iguage: Python
x = 10
```

```
» W języku C/C++ (Java, C#, ...) 
zmienne mają:
```

- nazwę
- typ
- wartość
- miejsce w pamięci
- » W języku Python zmienne mają:
  - nazwę (wyłącznie nazwę...)
- » W języku Python obiekty mają:
  - typ
  - wartość
  - miejsce w pamięci


```
# # language: Python # | x = 10
```

- » W języku Python zmienne mają:
  - nazwę (wyłącznie nazwę...)
- » W języku Python <mark>obiekty</mark> mają:
  - typ
  - wartość
  - miejsce w pamięci


```
# # language: Python # | x = 10
```

- » W języku Python zmienne mają:
  - nazwę (wyłącznie nazwę...)
- » W języku Python <mark>obiekty</mark> mają:
  - typ
  - wartość
  - miejsce w pamięci
- » Zmienna to jest referencja do istniejącego obiektu

www.agh.edu.pl


```
#
# language: Python
#

x = 10
```

- » W języku Python zmienne mają:
  - nazwę (wyłącznie nazwę...)
- » W języku Python <mark>obiekty</mark> mają:
  - typ
  - wartość
  - miejsce w pamięci
- Zmienna to jest referencja do istniejącego obiektu
- "x" powinien być traktowany jako referencja albo wskaźnik do obiektu (w sensie języka C/C++)


```
#
# language: Python
#
x = 10
```

- » W języku Python zmienne mają:
  - nazwę (wyłącznie nazwę...)
- » W języku Python <mark>obiekty</mark> mają:
  - typ
  - wartość
  - ⊢ miejsce w pamięci
  - Zmienna to jest referencja do istniejącego obiektu
- "x" powinien być traktowany jako referencja albo wskaźnik do obiektu (w sensie języka C/C++)

» Co to oznacza?


```
# # language: Python # v = 10
```

- » Co to oznacza?
  - utworzyłem obiekt "10"
  - nazwałem go "x"
  - od teraz mogę używać "x"
    jako nazwy (referencji,
    wskaźnika) która odnosi się
    do obiektu "10"


```
#
# language: Python
#

x = 10

x = 20
```

- » Co to oznacza?
  - utworzyłem obiekt "10"
  - nazwałem go "x"
  - od teraz mogę używać "x"
    jako nazwy (referencji,
    wskaźnika) która odnosi się
    do obiektu "10"
- » Utworzyłem obiekt "20" i teraz "x" będzie wskazywał na obiekt "20"


```
#
# language: Python
#

x = 10
x = 20
```

- » Co to oznacza?
  - utworzyłem obiekt "10"
  - nazwałem go "x"
  - od teraz mogę używać "x"
    jako nazwy (referencji,
    wskaźnika) która odnosi się
    do obiektu "10"
- Utworzyłem obiekt "20" i teraz "x" będzie wskazywał na obiekt "20"
- » Jeżeli obiekt "10" nie będzie dalej używany to zostanie automatycznie usunięty z pamięci (garbage collector)


```
#
# language: Python
#
a = 1
```

- » Sprawdźmy to
- » id(x) zwraca unikalny identyfikator obiektu (adres pamięci wskaźnik!!!)

a=1	
id(1)	94915617105304
id(a)	94915617105304

- » Sprawdźmy to
- » id(x) zwraca unikalny identyfikator obiektu (adres pamięci wskaźnik!!!)
- » id(a) == id(1) dlatego "a" jest referencją na obiekt "1"

a=1	
id(1)	94915617105304
id(a)	94915617105304
a=2	
id(a)	94915617105280
id(2)	94915617105280

```
» Sprawdźmy to
```

- » id(x) zwraca unikalny identyfikator obiektu (adres pamięci wskaźnik!!!)
- » id(a) == id(1) dlatego ponieważ "a" jest referencją na obiekt "1"
- $\Rightarrow$ id(a) == id(2)!= id(1)

a=1	
id(1)	94915617105304
id(a)	94915617105304
a= <mark>2</mark>	
id(a)	94915617105280
id(2)	94915617105280
a=1	
id(a)	94915617105304

```
» Sprawdźmy to
```

- » id(x) zwraca unikalny identyfikator obiektu (adres pamięci wskaźnik!!!)
- » id(a) == id(1) dlatego ponieważ "a" jest referencją na obiekt "1"
- $\Rightarrow$ id(a) == id(2)!= id(1)
- $\rightarrow$ ponownie, id(a) == id(1)

a=1	
id(1)	94915617105304
id(a)	94915617105304
a= <mark>2</mark>	
id(a)	94915617105280
id(2)	94915617105280
a=1	
id(a)	94915617105304
a=1+2	
id(a)	94915617105256
id(1+2)	94915617105256
id(3)	94915617105256

- » Sprawdźmy to
- » id(x) zwraca unikalny identyfikator obiektu (adres pamięci - wskaźnik!!!)
- » id(a) == id(1) dlatego ponieważ "a" jest referencją na obiekt "1"
- $\Rightarrow$ id(a) == id(2) != id(1)
- » ponownie, id(a) == id(1)

a=1	
id(1)	94915617105304
id(a)	94915617105304
a= <mark>2</mark>	
id(a)	94915617105280
id(2)	94915617105280
a=1	
id(a)	94915617105304
a=1+2	
id(a)	94915617105256
id(1+2)	94915617105256
id(3)	94915617105256

- » Sprawdźmy to
- » id(x) zwraca unikalny identyfikator obiektu (adres pamięci wskaźnik!!!)
- » id(a) == id(1) dlatego ponieważ "a" jest referencją na obiekt "1"
- $\Rightarrow$ id(a) == id(2) != id(1)
- » ponownie, id(a) == id(1)
- 3 = 1+2
  - "3" jest obiektem o identyfikatorze94915617105256

a=1	
id(1)	94915617105304
id(a)	94915617105304
a= <mark>2</mark>	
id(a)	94915617105280
id(2)	94915617105280
a=1	
id(a)	94915617105304
a=1+2	
id(a)	94915617105256
id(1+2)	94915617105256
id(3)	94915617105256

- » Sprawdźmy to
- » id(x) zwraca unikalny identyfikator obiektu (adres pamięci wskaźnik!!!)
- » id(a) == id(1) dlatego ponieważ "a" jest referencją na obiekt "1"
- $\Rightarrow$ id(a) == id(2) != id(1)
- » ponownie, id(a) == id(1)
- 3 = 1+2
  - "3" jest obiektem o identyfikatorze94915617105256
  - id obiektu 3 jest różne 2 i 1

» A co z typami?

www.agh.edu.pl

Zmienne

a = 1 type(a) <type 'int'>

- » A co z typami?
- » type(...) jest wbudowaną funkcją która zwraca typ obiektu (lub zmiennej)


```
a = 1
type(a)
<type 'int'>
```

- » A co z typami?
- » type(...) jest wbudowaną funkcją która zwraca typ obiektu (lub zmiennej)
- "1" jest typu integer (int)


```
a = 1
type(a)
<type 'int'>
```

```
a = 'xxx'
type(a)
<type 'str'>
```

- A co z typami?
- type(...) jest wbudowaną funkcją która zwraca typ obiektu (lub zmiennej)
- "1" jest typu integer (int)
- 'xxx' jest typu string (str)


```
a = 1
type(a)
<type 'int'>

a = 'xxx'
type(a)
<type 'str'>
```

- » A co z typami?
- » type(...) jest wbudowaną funkcją która zwraca typ obiektu (lub zmiennej)
- » "1" jest typu integer (int)
- » 'xxx' jest typu string (str)

W języku Python "tak zwane" zmienne to referencje do obiektów

Zmienna nie ma typu, mają obiekt do którego wskazuje ta zmienna.

Dziękuję